

การรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ธัญญา อินทาสระ, ธันยมัย ดาวเรือง, ชัญญา พรมจันทร์, อรจิรา เมฆาสุวรรณรัตน์,
อรวิ อินสุวรรณ และ อชมาอ์ เส็มหมาด

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ผู้รับผิดชอบบทความ : email 42thanunya@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1-4 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย มีอายุระหว่าง 19-23 ปี เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมีนาคม 2564 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้รับความตรงของเนื้อหา ค่า IOC ที่ได้มีค่า 0.67-1 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมากร้อยละ 36.04

คำสำคัญ : โรคโควิด-19, การแพร่ระบาด, การรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษา

Perception of educational impact from of the COVID-19 epidemic of Suratthani Rajabhat University students

Thanunya Inthasara , Thanyamai Daorueang , Siyada Promjan , Onjira
Meakasuwannarath , Orawee Insuwan and Azma Semmad

Faculty of Nursing Suratthani Rajabhat University
corresponding author: email 42thanunya@gmail.com

Abstract

This research aimed to study the perceptions of the impact on studies of the coronavirus outbreak of Suratthani Rajabhat University students. The sample group of 400 people were students in Suratthani Rajabhat University. Studied in grades 1-4, obtained from a simple randomization. Aged between 19-23 years. Data were collected in March 2021. The research instrument was a questionnaire that the researcher created. The instrument quality check by 3 experts was checked for the validity of the content, the IOC value is 0.67-1 and the confidence value was 0.90, the data was analyzed by frequency and percentage distribution.

The study findings researchers have divided the impact on studies of the COVID-19 epidemic in Suratthani Rajabhat University students found that the students of Suratthani Rajabhat University. The impact of the study on the COVID-19 epidemic is perceived. At a high level, 36.04 percent were adjusted from the epidemic of COVID-19.

Keywords : COVID-19, epidemic, awareness impact on education

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

จากการที่องค์การอนามัยโรคได้มีการประกาศให้โรคโควิด-19 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public health emergency of international concern : PHEIC) เนื่องจากมีการแพร่ระบาดไปในหลายประเทศทั่วโลกและการเกิดโรคอุบัติใหม่เป็นปัญหาด้านสุขภาพ ก่อให้เกิดโรคในระบบทางเดินหายใจ โดยหลังจากที่เชื้อไวรัสเข้าสู่หลอดเลือดฝอยของปอด ทำให้เชื้อไวรัสมีการแบ่งตัวเพิ่มจำนวนมากขึ้น ส่งผลให้เกิดกระบวนการอักเสบและเนื้อเยื่อปอดถูกทำลาย สัมพันธ์กับอาการที่แยลงจนกระทั่งผู้ป่วยเสียชีวิต สำหรับผู้ที่ได้รับการรักษาจนหายจะพบว่าเนื้อปอดที่ได้รับความเสียหายจากพยาธิสภาพของโรคสามารถฟื้นคืนกลับมาได้หากได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง

โรคโควิด-19 (COVID-19) เริ่มพบผู้ป่วยครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ภาคกลางของประเทศจีน ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่มีผู้คนหนาแน่น จึงเกิดการระบาดได้อย่างรวดเร็ว องค์การอนามัยโลกได้ประกาศชื่อโรคนี้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2563 ว่า “Coronavirus Disease 2019” ต่อมาพบการระบาดเป็นวงกว้างมากกว่า 100 ประเทศทั่วโลกในระยะเวลาอันรวดเร็ว (WHO Thailand, 2020) มีอุบัติการณ์พบจำนวนผู้ติดเชื้อทั่วโลกจำนวน 98,747,180 ราย รักษาหายแล้ว 54,435,973 รายและเสียชีวิต 2,120,619 ราย ประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อจำนวน 13,500 ราย กำลังรักษา 2,623 รายรักษาหายแล้ว 10,567 รายและเสียชีวิต 73 ราย สถานการณ์มีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้น ผู้ติดเชื้อมีจำนวนลดลง จนกระทั่งเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2563 ได้มีการระบาดระลอกใหม่ที่ประเทศไทย จังหวัดสมุทรสาคร โดยเป็นการระบาดที่ผู้ป่วยไม่ได้มีการเดินทางออกนอกประเทศ แต่คาดการณ์ว่าอาจติดเชื้อจากแรงงานชาวพม่าที่ทำงานในอุตสาหกรรมประมง การระบาดระลอกใหม่ได้มีการขยายวงกว้างหลายจังหวัด ยกตัวอย่างเช่นจังหวัดสุราษฎร์ธานีพบผู้ติดเชื้อทั้งหมด 11 ราย อัตราการเสียชีวิตสูงสุดที่สุดคือผู้สูงอายุที่มีอายุ 80 ปีขึ้นไป รวมถึงคนที่มีโรคประจำตัวร่วมด้วย คนที่เป็นโรคหัวใจมีอัตราการเสียชีวิตสูงสุดรองลงมาคือ โรคเบาหวาน โรคทางเดินหายใจและโรคความดันโลหิตสูง ตามลำดับ องค์การอนามัยโลกได้แนะนำการป้องกันโรคเบื้องต้น ได้แก่ การล้างมือบ่อยๆ ปิดปากจมูกเมื่อไอ จาม รับประทานอาหาร ที่ปรุงสุกใหม่เสมอและหลีกเลี่ยงการสัมผัสใกล้ชิดกับคนที่แสดงอาการของโรคทางเดินหายใจ เช่น ไอและจาม

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ถือเป็นช่วงภาวะวิกฤตที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของโลกในทุกมิติ ในส่วนของประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การดำรงชีวิตประจำวัน การทำงานและการศึกษาซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่ไม่สามารถดำเนินการตามหลักสูตรได้ตามปกติ จึงได้จัดการเรียนโดยประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีได้ตามความเหมาะสม แต่ในบางกรณีอาจไม่มีความพร้อมในการเรียนที่ต้องประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น เครื่องฉายสัญญาณอินเทอร์เนต อุปกรณ์เครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นอย่างมาก และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีก็ได้มีการประยุกต์ใช้การเรียนออนไลน์มาปรับใช้กับการศึกษาในปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยมองเห็นถึงปัญหาความแตกต่างของแต่ละบุคคล ที่มีความแตกต่างกันทั้งในด้านการรับรู้ผลกระทบ ด้านการปรับตัว ด้านการต้องการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษามาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1.2 คำถามการวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษามาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษามาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Study) เพื่อศึกษาการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

2.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 7 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติและการท่องเที่ยว มีจำนวนทั้งหมด 11,895 คน

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 11,895 คน มากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยใช้วิธีของ Taro Yamane (Yamane,1970) ดังนี้

สูตรของ Taro Yamane (Yamane,1970)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ร้อยละ หรือ เปอร์เซ็นต์)

แทนค่าตามสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{11,895}{1+11,895(0.05)^2}$$

$$n = 386.99$$

จากการคำนวณจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนขั้นต่ำ เท่ากับ 386.99 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ในการรวบรวม จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ เท่ากับ 400 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามเรื่องการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเองจากการค้นคว้าเอกสารทางวิชาการและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา รายได้ต่อเดือน ได้รับรายได้จาก ภูมิลำเนาเดิม สถานที่เรียนออนไลน์ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนออนไลน์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประกอบด้วยข้อความ จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพเพื่อให้ได้คุณภาพตามลำดับ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือแบบสอบถามขึ้นมา ผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบว่าเมื่อนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรวิจัยและจะสามารถวัดในส่วนของเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการวัดได้มากน้อยเพียงใด โดยมีกระบวนการในการตรวจสอบ โดยผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ทำการตรวจสอบและประเมินโดย

ใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objection Congruence Index) เป็นรายบุคคลว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจหรือข้อคำถามมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน

คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

นำคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนที่กรอกลงในแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์เพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

2. ข้อคำถามที่มี IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

โดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามกับจุดประสงค์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ โดยมีค่า IOC ของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 (ภาคผนวก ง) และค่า IOC ทั้งหมดน้อยกว่า 0.95 จากนั้นนำไปสู่กระบวนการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ต่อไป

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ หลังจากก็นำเครื่องมือแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านแล้ว จึงนำแบบสอบถามมาทดสอบความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้ (Try out)

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ชั้นปีที่ 1 และ 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยดำเนินการเตรียมแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์โดยใช้ Google form และมีการติดต่อประสานงานกับนายกสโมสรนักศึกษาของแต่ละคณะ เพื่อการส่งต่อแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะ และมีการชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดในการทำวิจัย และขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถาม

2. ขั้นตอนการ เก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เมื่อได้ติดต่อประสานงานกับนายกสโมสรนักศึกษาของแต่ละคณะแล้ว ทำการส่งแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์โดยใช้ Google form และให้การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการชี้แจงคำอธิบายต่าง ๆ ในแบบสอบถาม และข้อมูลส่วนตัวทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างจะถูกจัดเก็บเป็นความลับ

2.2 ติดตามการตอบกลับแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีระยะเวลาในการเก็บรวบรวมรวบรวมตั้งแต่วันที่ 17-24 มีนาคม พ.ศ. 2564

2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มาตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistics Package for the Social Sciences) และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษามาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์รายข้อโดย การแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. ให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับการรับรู้	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ในการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	การรับรู้ระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	การรับรู้ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	การรับรู้ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	การรับรู้ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	การรับรู้ระดับมากที่สุด

3. ผลการวิจัย

วิจัยนี้เป็นการศึกษาระดับการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ทั้งหมด 7 คณะ ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติและการท่องเที่ยว โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 17-24 มีนาคม พ.ศ. 2564 ผลการศึกษสามารถแยกเพื่ออภิปรายผลได้ 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.25 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์ จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.25 และสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเรียนออนไลน์เป็นไวไฟหอพัก จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2.1 ด้านรับรู้ผลกระทบ

ในการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมากร้อยละ 36.04 รองลงมาในระดับมากที่สุดร้อยละ 30.63 ซึ่งจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยที่ได้จากข้อคำถาม ด้านการรับรู้ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.11, S.D.=0.94) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Cathy Mae Toquero (2020) เรื่อง *ความท้าทายในการวิจัยด้านการสอนและโอกาสสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาท่ามกลางการระบาดของ COVID-19: บริบทของฟิลิปปินส์ พบว่า Covid-19 ส่งผลกระทบต่อสถาบันการศึกษาระดับสูง ไม่เพียงแต่ในเมือง* อู่ฮั่น ประเทศจีนที่เกิดไวรัส แต่ยังมีสถาบันการศึกษาระดับสูงอื่นๆ ทั้งหมด 188 ประเทศ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ว่าผลกระทบของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการเดินทางประจำวัน เช่น ระยะทางในการเดินทางจากบ้านไปยังร้านอินเทอร์เน็ต การซื้ออุปกรณ์การเรียน การจัดสรรเวลาในการเรียนและทำงานบ้าน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} = 2.29, S.D.=1.05) รองลงมา คือ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและอาจารย์ผู้สอนลดลง เช่น

การไม่ได้โต้ตอบ คำถามขณะอาจารย์สอน ขาดการติดต่อกับเพื่อนๆ ($\bar{X} = 2.15, S.D.=0.95$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสถียร พูลผลและปฏิพล อรรถนพบริบูรณ์ (2563) เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงโควิด 19 พบว่า นักศึกษาไม่ค่อยเห็นด้วยว่าการเรียนออนไลน์ทำให้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมากยิ่งขึ้น มีแรงกระตุ้นทางการเรียนและอยากให้มีการปรับการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์ในอนาคต (ค่าเฉลี่ย = 2) และสอดคล้องกับการศึกษาของ Adnan Muhammad, Anwar Kainat (2020) เรื่อง การเรียนรู้ออนไลน์ท่ามกลางการระบาดของ COVID-19 ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของปากีสถานที่มีต่อหลักสูตรมหาวิทยาลัยดิจิทัลและการเรียนทางไกลภาคบังคับ ท่ามกลางโคโรนาไวรัส (COVID-19) พบว่า ร้อยละ 11.1 รู้สึกว่าพวกเขาประสบปัญหาในการสื่อสารแบบดิจิทัลในขณะที่ตอบคำถามว่าการเรียนรู้แบบออนไลน์และแบบธรรมดานั้นเหมือนกัน ร้อยละ 67.5 รายงานว่าการเรียนรู้ออนไลน์แตกต่างจากโหมดการเรียนรู้อื่นๆ ในขณะที่ร้อยละ 18.3 รู้สึกว่ามีความแตกต่างเพียงเล็กน้อย ระหว่างการเรียนรู้ออนไลน์และแบบธรรมดา มีนักเรียนเพียงร้อยละ 10.3 เท่านั้นที่รู้สึกว่าเรียนออนไลน์มีแรงจูงใจมากกว่ามากกว่าการเรียนแบบเดิม

2.2 ด้านการปรับตัว

ในการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการปรับตัวจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากร้อยละ 41.39 รองลงมาในระดับปานกลางร้อยละ 30.60 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสถียร พูลผลและปฏิพล อรรถนพบริบูรณ์ (2563) เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงโควิด 19 พบว่า นักศึกษาค่อนข้างเห็นด้วยว่าเรียนออนไลน์ทำให้รู้สึกสะดวกและรู้สึก ผ่อนคลาย (ค่าเฉลี่ย = 4 และ 3.5 ตามลำดับ แสดงว่านักศึกษาสามารถปรับตัวต่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงโควิดได้มากและสอดคล้องกับการศึกษาของ Khadijah Mukhtar, Kainat Javed, Mahwish Arooj, และ Ahsan Sethi (2020) เรื่อง การรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับข้อดี ข้อจำกัดและข้อคิดเห็นจากการเรียนออนไลน์ในสถาบันการศึกษาที่ประเทศปากีสถาน เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า ข้อดีของการเรียนออนไลน์ ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเข้าถึงการเรียนรู้จากระยะไกล ข้อเสนอแนะคือการฝึกอบรมคณาจารย์เกี่ยวกับการใช้รูปแบบออนไลน์และการพัฒนาแผนการสอนโดยลดภาระการเรียนรู้และเพิ่มการโต้ตอบ ซึ่งจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยที่ได้จากข้อคำถาม ด้านการปรับตัวจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22, S.D.=0.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่ว่าสามารถปรับตัวต่อภาระรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้นขณะเรียนออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.42, S.D.=0.98$) รองลงมา คือ สามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมในการเรียนออนไลน์ เช่น เสียงรบกวน การอยู่รวมกันของสมาชิกในครอบครัวไม่มี ($\bar{X} = 2.33, S.D.=0.93$)

2.3 ด้านการต้องการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย

ในการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีด้านการต้องการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.58 รองลงมาในระดับมาก ร้อยละ 33.96 ซึ่งจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยที่ได้จากข้อคำถาม ด้านการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.01, S.D.=0.95$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่ว่าต้องการความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยในด้านอุปกรณ์เทคโนโลยี เครื่องมือสื่อสารที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ เช่น เครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ต โน้ตบุ๊ก ห้องเรียน และต้องการความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยในการจัดระบบบริการสารสนเทศที่มีความสะดวกและรวดเร็ว เช่น การสืบค้นแหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์มหาวิทยาลัย โดยที่ไม่ต้องใช้สัญญาณไวไฟของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.10, S.D.=1.01$) และ ($\bar{X} = 2.10, S.D.=0.92$) รองลงมา คือ ต้องการความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการหารายได้ระหว่างเรียน เช่น งานธุรการ งานบริการ และงานอื่น ๆ ที่หน่วยงานของมหาวิทยาลัยมอบหมาย ($\bar{X} = 2.08, S.D.=0.97$) ซึ่งการศึกษาของ Khadijah Mukhtar, Kainat Javed, Mahwish Arooj, และ Ahsan Sethi (2020) เรื่อง การรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับข้อดี ข้อจำกัดและข้อคิดเห็นจากการเรียนออนไลน์ในสถาบันการศึกษาที่ประเทศปากีสถาน เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีข้อเสนอแนะคือการฝึกอบรมคณาจารย์เกี่ยวกับการใช้รูปแบบออนไลน์และการพัฒนาแผนการสอนโดยลดภาระการเรียนรู้และเพิ่มการโต้ตอบ เพื่อตอบสนองผู้เรียนให้มากขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 73.25) อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.25 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 25.25 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 25.25 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 33.0 ใช้อุปกรณ์ในการเรียนออนไลน์เป็นโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 39.25 ใช้สัญญาณอินเทอร์เน็ตเป็นไวไฟหอพัก ร้อยละ 26.75
2. นักศึกษามีระดับการรับรู้ผลกระทบต่อการศึกษามาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ด้านการรับรู้ผลกระทบอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 36.04 ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ระยะทางในการเดินทางจากบ้านไปยังร้านอินเทอร์เน็ต การซื้ออุปกรณ์การเรียน การจัดสรรเวลาในการเรียนและทำงานบ้าน เป็นต้น ด้านการปรับตัวอยู่ในระดับการรับรู้มาก ร้อยละ 41.39 สามารถปรับตัวต่อภาระรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้น ด้านการต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 36.58) ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีเครื่องมือสื่อสารที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ เช่น เครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ต โน้ตบุ๊ก ห้องเรียนสำหรับการเรียนออนไลน์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้วิจัยควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้นั้นเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้นักศึกษาได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆจากมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2. ผู้วิจัยควรมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย อาจขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลไปยังสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อความหลากหลายของข้อมูล
3. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปขอคำถามควรมีความกระชับ เข้าใจได้ง่ายเพื่อความเข้าใจตรงกันของผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารอ้างอิง

ดวงรัตน์ โภยกิจเจริญ และสมชาย ไชยโคต. (2558). ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดภูเก็ต. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 11(1), 157-186.

ธนัชชา บินดุเหล์ม. (2561). ผลของการสอนแบบออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1. การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 10 (น. 1148-1157). สงขลา: วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อานวยวิทย.

สายสมร เฉลยกิตติ จินตนา อาจสันเทียะ และมกเดลาณา สุภาพร ดาวดี. ผลกระทบโรคระบาด COVID-19: การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล. วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล, 36(2), 255-262.

เสถียร พูลผล และปฏิพล อรรถนพบริบูรณ์. (2563). การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงโควิด 19 เพื่อออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม. การประชุมวิชาการครั้งที่ 15 ประจำปี 2563 (น.137-142). กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.

Cathy Mae Toquero. (2020). Challenges and Opportunities for Higher Education \amid the COVID19 Pandemic: The Philippine Context. Pedagogical Research, 5(4), 1-5

Khadijah Mukhta,r Kainat Javed, Mahwish Arooj and Ahsan Sethi. (2020). Advantages, Limitations and Recommendations for online learning during COVID-19 pandemic era. Pak J Med Sci, 36(4), 27-31.

Muhammad Adnan and Kainat Anwar. (2020). Online learning amid the COVID-19 pandemic: Students' Perspectives. Journal of Pedagogical Sociology and Psychology, 2(1), 45-51.